

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XVIII.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1936 r.

Nr 9.

T R E Ś Ć :

Poz. 17.

Rozporządzenie Ministrów: Poczty i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1936 r. o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych 59

ZARZĄDZENIA:

18. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych 60
19. Zarządzenie o odbiorze przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadchodzących pocztą pod adresem sądów 60
20. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 22 kwietnia 1936 r. w sprawie wymiany przekazów telegraficznych w obrocie zagranicznym 62

OKÓLNIKI,

Przewóz poczty sterowcem do Ameryki Północnej. — Plan komunikacji pocztowo-lotniczej. — Czas letni zagranicą. — Nieprawidłowe pobieranie opłaty reklamacyjnej. — Zmiany w sieci pocztowo-telekomunikacyjnej w marcu 1936 r. — Zmiana w połączeniach pocztowych. — Wykaz produkcji znaczków pocztowych za okres od 1 października 1935 r. do 1 kwietnia 1936 r. — Paczki z przeznaczeniem do Portugalji. — Legitymacje unieważnione. — Sprostowanie 64 — 69

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

17

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZTY I TELEGRAFÓW, SKARBU I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 marca 1936 r.

o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych *)

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefo-

nie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się co następuje:

§ 1. Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych listów i kartek rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegra-

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 212.

fów z dnia 19 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 370), ustala się na rok budżetowy 1936/37 jak następuje:

- a) znaczka fioletowego na 6 gr
- b) znaczka ciemno-oranżowego na 12 gr

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **E. Kaliński.**

Minister Skarbu:

(—) **E. Kwiatkowski.**

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) **Wł. Raczkiewicz.**

ZARZĄDZENIA

18

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 14 kwietnia 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych.

Na podstawie art. 6 i 18 ustawy z dnia czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z r. 1933, Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15, poz. 97) w § 8 kreśla się wyrazy: „lub jako paczki

ochronne” i dodaje nowe zdanie o następującym brzmieniu: „Na żądanie nadawcy, paczki żywnościowe mogą być przyjęte do przewozu jako paczki ochronne”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **E. Kaliński.**

19

Zarządzenie o odbiorze przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadchodzących pocztą pod adresem sądów.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 marca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Poczt i Telegrafów i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie odbierania przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadsyłanych pocztą pod adresem sądów.

§ 1. Kwoty pieniężne i przesyłki wartościowe, nadsyłane pocztą pod adresem sądów, sądy odbierają z urzędu pocztowego przez swych do tego upoważnionych funkcjonariuszów, zapomocą księgi przekazów i przesyłek wartościowych, sporządzonej według załączonego wzoru.

W tym celu urzędy pocztowe wydają sądom przekazy pocztowe i czekowe, tudzież adresy pomocnicze na paczki wartościowe i dowody odbioru na listy wartościowe. Odnośny funkcjonariusz sądowy doręcza powyższe dowody pocztowe urzędnikowi, prowadzącemu kasę sądową.

§ 2. Urzędnik kasy sądowej wpisuje otrzymane przekazy pieniężne (pocztowe, czekowe i telegraficzne), adresy pomocnicze na paczki wartościowe i dowody odbioru na listy warto-

ściowe do księgi przekazów i przesyłek wartościowych, na trzech kontach otwartych osobno dla:

- a) przekazów pieniężnych,
- b) listów wartościowych,
- c) paczek wartościowych,

wypełniając rubryki 1 — 6, podsumowuje wpisane w danym dniu kwoty na każdym koncie osobno i przedstawia kierownikowi sądu lub jego zastępcy, który księgę podpisuje i wydaje urzędnikowi upoważnionemu do kwitowania powyższych dowodów pocztowych.

Na pokwitowanych przekazach pieniężnych, adresach pomocniczych i dowodach odbioru należy obok podpisu umieścić datę i wycisnąć urzędową pieczęć sądu.

W tych miejscowościach, gdzie wszystkie rodzaje przesyłek pocztowych wydawane są w urzędzie pocztowym przez tego samego urzędnika, wpisy do księgi przekazów i przesyłek wartościowych mogą być dokonywane kolejno, bez podziału na osobne konta.

§ 3. Do odbioru z urzędu pocztowego pieniędzy i przesyłek wartościowych, nieprzekraczających łącznie sumy 1.000 zł może być upoważniony woźny. Przesyłki wyższej wartości powinien odbierać urzędnik sądowy.

§ 4. Kierownik sądu zawniasu złoży we właściwym urzędzie pocztowym pełnomocnictwo pocztowe. Pełnomocnictwo to winno zawierać następujące szczegóły:

a) pełne imię i nazwisko pełnomocnika oraz jego charakter służbowy,

b) wyraźną wzmiankę, czy pełnomocnictwo obejmuje kwitowanie dokumentów i odbiór przesyłek, czy też tylko jedną z tych czynności, w razie zaś ograniczenia, do każdej z tych czynności winno być złożone oddzielne pełnomocnictwo,

c) wyszczególnienie, jakie rodzaje przesyłek wolno pełnomocnikowi podejmować,

d) podpisy własnoręczne mocodawcy i pełnomocnika,

e) datę wystawienia, czasokres przez jaki pełnomocnictwo pozostaje w mocy, adres odbiorcy przesyłek pocztowych (adres sądu) oraz nazwę oddawczego urzędu pocztowego.

Pełnomocnictwo pocztowe winno być wystawione na formularzu pocztowym, zaopatrzone w pieczęć urzędową sądu i nie może zawierać żadnych zastrzeżeń. W braku formularza pełnomocnictwo może być wystawione na zwykłym papierze, lecz powinno odpowiadać osnowie formularzy pocztowych.

Pełnomocnik winien na żądanie urzędnika pocztowego wylegitymować się dowodem osobistym, lub wystawionym w tym celu przez kierownika sądu poświadczeniem tożsamości osoby.

Urzędnikowi upoważnionemu do kwitowania dokumentów pocztowych, można powierzyć również odbieranie pieniędzy i przesyłek wartościowych z urzędu pocztowego.

§ 5. Urzędnik pocztowy przy zachowaniu przepisanych formalności odbiera od upoważnionego funkcjonariusza sądowego pokwitowane przekazy pocztowe lub czekowe, dowody odbioru na listy wartościowe lub adresy pomocnicze na paczki wartościowe, poczem wydaje temuż upoważnionemu pieniądze, listy lub paczki wartościowe; jednocześnie w księdze przekazów i przesyłek wartościowych na właściwym koncie

obok sumy, obejmującej pozycje danego dnia, potwierdza w rubryce 7, które przesyłki wydał oraz ilość i ogólną wartość wydanych przesyłek, podpisuje się i umieszcza obok czytelnego podpisu odpis datownika (np. „wydano od Nr. 11—15 pięć listów wartościowych na 6.103 zł”).

Kwoty przekazowe, listy wartościowe i paczki wartościowe niewpisane do księgi zawiadomień pocztowych nie mogą być wydawane upoważnionemu funkcjonariuszowi sądowemu w żadnym wypadku.

§ 6. Funkcjonariusz sądowy, odbierając przesyłkę wartościową zamkniętą i opieczętowaną, winien zbadać dokładnie kopertę (opakowanie) i pieczęcie, a gdyby spostrzegł uszkodzenie, winien przed odbiorem żądać sprawdzenia wagi przesyłki i otwarcia jej oraz przeliczenia zawartości przez urzędnika pocztowego.

Listy wartościowe, zaopatrzone pieczęcią poczty tak przy nadawaniu, jak i podczas przewozu (w ostatnim przypadku wskutek uszkodzenia opakowania), należy zawsze otworzyć w obecności urzędnika pocztowego i sprawdzić ich zawartość.

O otwarciu paczek i listów wartościowych urzędnik pocztowy zamieszcza na kopercie odpowiednie potwierdzenie, a w razie stwierdzenia braku sporządza protokół, który podpisują uczestniczący przy otwarciu funkcjonariusze pocztowi i sądowi.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, Ministerstwem Poczt i Telegrafów i Najwyższą Izłą Kontroli w sprawie odbierania przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadsyłanych pocztą pod adresem sądów (Dz. Urz. Nr. 14/1935).

Minister Sprawiedliwości:

(—) Cz. Michałowski.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zaleca urzędom i agencjom pocztowym ściśle przestrzeganie tego zarządzenia przy wydawaniu sądom przesyłek pieniężnych i wartościowych.

Równocześnie Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1935 r. o odbiorze przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadsyłanych pocztą pod adresem sądów (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 17, poz. 52), utraciło moc obowiązującą.

Nr. PW. 110/6 z dnia 8 kwietnia 1936 r.

20

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 22 kwietnia 1936 r.

w sprawie wymiany przekazów telegraficznych w obrocie zagranicznym.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów telegraficznych na zasadzie postanowień porozumienia i regulaminu wykonawczego do porozumienia o przekazach pocztowych, Kair 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93 z 1935 r., poz. 588) z następującymi krajami:

Austria, Belgja, Czechosłowacja, Danja, Estonia, Finlandja, Francja i Algier, Grecja, Hiszpanja, Holandja, Japonja, Korea i posiadłości japońskie, Luksemburg, Łotwa, Niemcy, Norwegja, Państwo Watykanu, Szwecja, Szwajcarja, Tunis, Węgry i Włochy.

2. Kwota przekazu telegraficznego przy nadaniu nie może przewyższać w obrocie z Austrią — 1.000 schillingów, z Belgją — 1.000 belgów, z Czechosłowacją — 5.000 koron czeskich, z Danją — 720 koron duńskich, z Estonją — 800 koron estońskich, z Finlandją — 10.000 marek fińskich, z Francją i Algierem — 5.000 franków francuskich, z Grecją — 1.000 franków francuskich, z Hiszpanją — 1.000 pesetów, z Holandją — 500 florenów holenderskich, z Japonją, Koreą i posiadłościami japońskimi — 20 funtów szterlingów, z Luksemburgiem — 7.000 franków luksemburskich, z Łotwą — 1.180 łątów, z Niemcami — 800 marek niemieckich, z Norwegją — 720 koron norweskich, z Państwem Watykanu — 1.000 lirów, ze Szwecją — 720 koron szwedzkich, ze Szwajcarją — 1.000 franków szwajcarskich, z Tunisem — 5.000 franków francuskich, z Węgrami — 1.100 pengów, z Włochami — 2.000 lirów.

3. Przekazy telegraficzne w obrocie z Danją, Finlandją, Francją i Algierem, Hiszpanją, Holandją, Japonją, Koreą i posiadłościami japońskimi, Norwegją, Szwajcarją i Szwecją mogą być przesyłane także zapomocą telegrafu bez drutu.

4. Zawiadomienia o nadaniu przekazów telegraficznych do Japonji, Korei i posiadłości japońskich przesyłają urzędy nadawcze w listach służbowych do właściwych urzędów wymiany, wyszczególnionych w podanym poniżej wykazie.

5. Przekazy telegraficzne z Japonji, Korei i posiadłości japońskich należy kierować do u. p. Warszawa 1.

Urząd pocztowy Warszawa 1 z nadeszłymi przekazami telegraficznymi postępuje, jak z przekazami zwykłymi, wpisując je do osobnego wykazu, oznaczonego w nagłówku napisem „telegraficzne“.

Po przeliczeniu kwoty przekazowej na walutę polską u. p. Warszawa 1 wystawia przekaz telegraficzny w języku i walucie polskiej. Korespondencji osobistej nie należy tłumaczyć na język polski, lecz podawać ją w brzmieniu oryginalnym.

Nadesłane zawiadomienia o nadaniu przekazów telegraficznych przesyła wymieniony urząd po skończonej dekadzie wraz z telegramami przekazowemi do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. w Bydgoszczy.

6. Spis krajów, biorących udział w wymianie zagranicznych przekazów pocztowych, dołączony do Dziennika Urzędowego M. P. i T. Nr. 7 z 1931 r., należy uzupełnić, wpisując w nagłówku kolumny „Warunki specjalne“ wyrazy „T = przekazy telegraficzne dopuszczone“, zaś w rubrykach odnoszących się do krajów wymienionych w pkt. 1 niniejszego zarządzenia, wpisać w kolumnie ostatniej „Warunki specjalne“ literę „T“.

7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go maja 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 14 marca 1934 r. w sprawie wymiany przekazów telegraficznych w obrocie zagranicznym (Dz. U. M. P. i T. Nr. 6 z 1934 r. poz. 33).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) E. Kaliński.

Wykaz urzędów wymiany przekazów telegraficznych wraz z ich okręgami.

1. Japonja		Urzędy wymiany:	Okręgi:
Urzędy wymiany:	Okręgi:	Nagaoka	Miasto Nagaoka
Nagoya	Aichi-ken (z wyjątkiem miasta Toyohashi)	Nagasaki	Nagasaki-ken (z wyjątkiem miasta Saseho)
Akita	Akita-ken	Nara	Nara-ken
Aomori	Aomori-ken (z wyjątkiem miasta Hirosaki)	Niigata	Niigata-ken (z wyjątkiem miasta Nagaoka)
Asahigawa	Miasto Asahigawa i Teshikuni	Nishinomiya	Miasto Nishinomiya
Chiba	Chiba-ken	Numazu	Miasto Numazu
Matsuyama	Ehime-ken	Oita	Oita-ken
Fukui	Miasto Fukui	Okayama	Okayama-ken
Tsuruga	Fukui-ken (z wyjątkiem miasta Fukui)	Nawa	Okinawa-ken
Fukuoka	Miasto Fukuoka	Onomichi	Miasto Onomichi
Moji	Fukuoka-ken (z wyjątkiem miast Fukuoka, Kokura, Kurume, Wakamatsu i Yawata)	Osaka-Central	Osaka-fu (z wyjątkiem miasta Sakai)
Fukushima	Fukushima-ken	Hakodate	Oshima-kuni
Fushimi	Miasto Fushimi	Saga	Saga-ken
Gifu	Gifu-ken	Urawa	Saitama-ken
Maibashi	Gumma-ken (z wyjątkiem miasta Takasaki)	Sakai	Miasto Sakai
Hamamatsu	Miasto Hamamatsu	Saseho	Miasto Saseho
Himeji	Miasto Himeji	Otsu	Shiga-ken
Muroran	Hitaka-kuni i Iburi-kuni	Matsue	Shimane-ken
Hirosaki	Miasto Hirosaki	Otaru	Shiribeshi-kuni
Hiroshima	Hiroshima-ken (z wyjątkiem miast Kure i Onomichi)	Shizuoka	Shizuoka-ken (z wyjątkiem miast Hamatsu i Numazu)
Kobe-Central	Hyogo-ken (z wyjątkiem miast Himeji i Nishinomiya)	Takasaki	Miasto Takasaki
Mito	Ibaraki-ken	Asahigawa	Teshio-kuni
Sapporo	Ishikari-kuni (z wyjątkiem miasta Asahigawa i Tokachi-kuni)	Utsonomiya	Tochigi-ken
Kanazawa	Ishikawa-ken	Sapporo	Tokachi-kuni
Morioka	Iwate-ken	Tokushima	Tokushima-ken
Takamatsu	Kagawa-ken	Tokyo-Central	Tokyo-fu
Kagoshima	Kagoshima-ken	Tottori	Tottori-ken
Yokohama	Kanagawa-ken (z wyjątkiem miasta Yokosuka)	Toyama	Toyama-ken
Wakanai	Kitami-kuni	Toyohashi	Miasto Toyohashi
Kochi	Kochi-ken	Yamada	Miasto Ujiyamada
Kokura	Miasto Kokura	Wakamatsu	Miasto Wakamatsu
Kumamoto	Kumamoto-ken	Wakayama	Wakayama-ken
Kure	Miasto Kure	Yawata	Miasto Yawata
Kurume	Miasto Kurume	Yamagata	Yamagata-ken
Kushiro	Kushiro-kuni i Nemuro-kuni	Yamaguchi	Miasto Yamaguchi
Kyoto	Kyoto-fu (z wyjątkiem miasta Fushimi)	Shimonoseki	Yamaguchi-ken (z wyjątkiem miasta Yamaguchi)
Matsumoto	Miasto Matsumoto	Kofu	Yamanashi-ken
Tsu	Mie-ken (z wyjątkiem miasta Ujiyamada)	Yokosuka	Miasto Yokosuka
Sendai	Miyagi-ken		
Miayazaki	Miyazaki-ken		
Nagano	Nagano-ken (z wyjątkiem miasta Matsumoto)		

2. Korea.	
Urzędy wymiany:	Okręgi:
Chinnanpo	Miasto Chinnanpo
Fusan	Jenranan-do (tylko Kyobunto)
	Keishohoku-do (z wyjątkiem m. Taikyū)
	Keishonan-do
	Kogen-do (tylko Uruchin-gun)
Gensan	Kankyonan-do
	Kogen-do (tylko Joyo-gun, Kojo-gun, Koryo-gun, Sanchoku-gun, Tsusen-gun i Waiyo-gun)
Heijo	Heiannan-do (z wyjątkiem miasta Chinnanpo)

Urzędy wymiany:	Okręgi:
Jinsen	Keiki-do (tylko miasto Jinsen, Fusen-gun i Koka-gun)
Keijo (Seoul)	Chuseihoku-do Chuseinan-do (tylko Gazan-gun, Koshu-gun, Reinan-gun, Suisan-gun, Taiden-gun, Ten-an-gun, Toshin-gun i Yenki-gun) Keiki-do (z wyjątkiem miasta Jinsen, Fusen-gun i Koka-gun) Kogen-do (z wyjątkiem miasta Joyo-gun, Kojogun, Koryo-gun, Sancho-ku-gun, Tsusen-gun, Uruchin-gun i Waiyogun) Kokai-do
Kunsan	Chuseinan-do (z wyjątkiem Gazan-gun, Koshu-gun, Reisan-gun, Suisan-gun, Taiden-gun, Ten-an-gun, Toshin-gun i Yenki-gun) Jenrahoku-do
Mokuho	Jenranan-do (z wyjątkiem Kyobunto)
Seishin	Kankyohoku-do
Shingishu	Heianhoku-do
Taikyu	Miasto Taikyu

3. Taiwan (Formosa).

Urzędy wymiany:	Okręgi:
Kagi	Miasto Kagi
Kiirun	Miasto Kiirun
Shinchiku	Miasto Shinchiku
Taichu	Miasto Taichu

Urzędy wymiany:	Okręgi:
Taihoku	Karenko-cho Shinchiku-shu (z wyjątkiem miasta Shinchiku) Taichu-shu (z wyjątkiem miasta Taichu) Taihoku-shu (z wyjątkiem miasta Kiirun). Taito-cho
Tainan	Tainan-shu (z wyjątkiem miasta Kagu) Takao-shu (z wyjątkiem Takao) Hoko-cho Miasto Takao
Takao	

4. Mandżurja (obszar pocztowy rządu kwantuńskiego).

Urzędy wymiany:	Okręgi:
Dairen-Central Shinkyō (Hsinking)	Terytorjum wydzierżawione od Kwantungu. Strefa południowo-mandżurskiej kolei żelaznej (bez terytorjum wydzierżawionego od Kwantungu)
Yingkow (Yeiko)	Miasto Yingkow

5. Karafuto (Sachalin japoński).

Toyohara	Karafuto
----------	----------

6. Wyspy mórz południowych pod mandatem Japonji (Karoliny Wschodnie), Karoliny Zachodnie, Marjany i Marshall).

Obrót przekazów telegraficznych nie został jeszcze wprowadzony na wyspach mórz południowych.

O K Ó L N I K I

PRZEWÓZ POCZTOWY STEROWCEM DO AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Sterowiec niemieckiego Tow. Zeppelin-Reederei G. m. b. H. „Hindenburg” odbędzie w czasie od maja do października 1936 r. pewną ilość lotów do Ameryki Północnej, które zostaną wykorzystane do przewozu poczty.

Pierwszy lot będzie miał miejsce dnia 6 maja, następne 17 maja i 18 czerwca 1936 r.

Terminy lotów późniejszych podane zostaną dodatkowo.

Sterowiec „Hindenburg” będzie odlatywał z Frankfurtu n/Menem i będzie lądował w Lakehurst około New Yorku.

Czas lotu będzie wynosił:

- a) z Europy do Ameryki Północnej około 3 dni;
- b) z Ameryki Północnej do Europy około 2½ dni.

Powrót sterowca z Ameryki do Europy będzie miał miejsce każdorazowo po 1 lub 2-dniowym pobycie w Lakehurst.

Przesyłki dopuszczone do przewozu.

Do przewozu powietrznego sterowcem „Hindenburg” mogą być nadawane w Polsce we wszystkich urzędach i agencjach pocztowych następujące przesyłki:

- a) zwykle i polecane listy i kartki pocztowe;
- b) zwykle i polecane druki, próbki towarów, papiery handlowe i przesyłki mieszane,

adresowane do Stanów Zjednoczonych Ameryki, do krajów Ameryki środkowej, Indii zachodnich brytyjskich, Kanady, Meksyku, Kolumbji i Wenezueli.

Oplaty za przewóz powietrzny

oprócz zwykłych taryfowych opłat pocztowych wynoszą:

- 1) **zaprzewóz sterowcem do New Yorku**
 - a) za listy za każde 5 g wagi i za kartki pocztowe pojedyncze *) . . . 1.60 zł
 - b) za druki, próbki towarów, papiery handlowe i przesyłki mieszane — za każde 25 g wagi . . . 1.60 „
- 2) **za przewóz sterowcem do New Yorku i za przewóz lotniczy samolotami w Stanach Zjednoczonych Ameryki**
 - a) za listy za każde 5 g wagi i za kartki pocztowe pojedyncze *) . . . 1.90 zł
 - b) za druki, próbki towarów, papiery handlowe i przesyłki mieszane — za każde 25 g wagi . . . 2.80 „
- 3) **za przewóz sterowcem do New Yorku i za przewóz lotniczy od New Yorku samolotami Stanów Zjednoczonych Ameryki do Kanady, krajów Ameryki środkowej, Indii zachodnich brytyjskich, Meksyku, Kolumbji i Wenezueli** — opłaty jak wyżej pod 1), a ponadto opłaty, za przewóz lotniczy od New Yorku, przewidziane w taryfie lotniczej dla przesyłek lotniczych, adresowanych do danego kraju (Dziennik Taryf p. t. i r. Nr. 18 z 1935 r., poz. 33).

Oznaczenie.

Na przesyłkach należy umieścić nalepkę: „Lotniczy — Par avion“ (druk Nr. 303) lub też kolorowy napis tej samej treści, a ponadto:

- a) na przesyłkach opłaconych za przewóz sterowcem do New Yorku, napis: „Mit Luftschiff nach Nordamerika“,
- b) na przesyłkach, opłaconych za przewóz sterowcem do New Yorku i za przewóz

lotniczy od New Yorku, napis: „Mit Luftschiff nach Nordamerika und mit Luftpost ab New York“.

Odciski datownika i stempli.

Przesyłki nadane do przewozu sterowcem do Ameryki Północnej będą oznaczane:

- a) przy nadaniu odciskiem datownika urzędu nadawczego,
- b) przed załadowaniem na sterowiec odciskiem stempla z nadrukiem: „Deutsche Luftpost Europa-Nordamerika“,
- c) przy pierwszym locie w obydwu kierunkach, po przewiezieniu sterowcem, tak w Stanach Zjednoczonych jak i w Niemczech, odciskiem stempla nadejścia.

Przymus opłaty.

Przesyłki lotnicze przeznaczone do przewozu sterowcem do Ameryki Północnej muszą być w całości opłacone przy nadaniu. Aby ułatwić kontrolę opłat, urzędy nadawcze zobowiązane są uwidocznic wagę przesyłki w jej górnym lewym rogu, atramentem lub ołówkiem chemicznym.

Przesyłki dla zbieraczy.

Aby umożliwić jak najszerszym warstwom zbieraczy i filatelistów wysłanie przesyłek listowych pierwszym lotem sterowca do Ameryki Północnej, można nadawać do przewozu tym pierwszym lotem wyjątkowo: zwykle i polecane listy i kartki pocztowe, przeznaczone dla odbiorców w jakimkolwiek bądź kraju.

Dla tego rodzaju przesyłek obowiązują te same warunki przewozu — opłaty za przewóz powietrzny i t. p. — jak dla innych przesyłek, które będą przewożone sterowcem do Ameryki Północnej; dalszy przewóz tych przesyłek po ukończeniu lotu sterowca, będzie wykonany zwykłą drogą pocztową od New Yorku aż do miejsca wskazanego w adresie przesyłki.

Przewóz.

Należycie opłacone i oznaczone przesyłki należy kierować niezwłocznie zwykłą drogą pocztową do urzędu pocztowego Warszawa 2 lub Poznań 3, zależnie od dogodnych połączeń.

Urzędy pocztowe Warszawa 2 i Poznań 3 będą kierować przesyłki te w bezpośrednich odsyłkach listowych do urzędu pocztowego Bahnpostamt 19 Frankfurt (Main) za pośrednic-

* Za kartki pocztowe z opłaconą odpowiedzią pobiera się taką samą opłatę za przewóz sterowcem, jak za przewóz listów odpowiedniej wagi.

twem amb. Warszawa — Zbąszyń 3, pociąg 1303, odjazd z Warszawy o godz. 22.13, z Poznania o godz. 2.58 (przyjazd do Berlina 7.43).

Przesyłki nadane lub nadeszłe do urzędu pocztowego Warszawa 2 i Poznań 3, już po odprawie ostatniej odsyłki przed odlotem sterowca do Ameryki Północnej, będą wysłane w dniu odlotu sterowca przez urząd pocztowy Warszawa 19 Port Lotniczy i Poznań 3, samolotem odlatującym do Berlina z Warszawy o godz. 8.10 i z Poznania o godz. 9.45 rano, w bezpośrednich odsyłkach lotniczych do u. p. Bahnpostamt 19 Frankfurt (Main).

Aby przesyłki mogły być wysłane sterowcem do Ameryki Północnej, powinny nadchodzić do u. p. Bahnpostamt 19 Frankfurt (Main) w dniu odlotu sterowca, najpóźniej o godz. 18-ej.

Nr. PZ 600 z dnia 25 kwietnia 1936 r.

Plan komunikacji pocztowo-lotniczej.

Od dnia 19 kwietnia 1936 r. do dnia 3 października 1936 r. obowiązuje nowy rozkład lotów, plan kierowania przesyłek lotniczych i wykaz odsyłek lotniczych, ogłoszone w załączniku do niniejszego Dziennika Urzędowego M. P. i T., jako plan komunikacji pocztowo-lotniczej.

Z dniem 19 kwietnia 1936 r. tracą moc obowiązującą: rozkład lotów, plan kierowania przesyłek lotniczych i wykaz odsyłek lotniczych, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 22 z 1935 r.

Nr. PZ 600 z dnia 16 kwietnia 1936 r.

Czas letni zagranicą.

W Holandji wprowadzono czas letni (przesunięto zegary o 60 minut naprzód) od 15 kwietnia, w Portugalji od 18 kwietnia, w Belgji, Francji, Luksemburgu, Wielkiej Brytanji i Irlandji od 19 kwietnia r. b.

Nr. TE 3300 z dnia 16 kwietnia 1936 r.

Nieprawidłowe pobieranie opłaty reklamacyjnej.

Stwierdzono, że niejednokrotnie urzędy pocztowe pobierają za reklamację przesyłki w obrocie zagranicznym opłatę w wysokości 1 zł, mimo, iż należność dotycząca wynosi, poczynsz od dn. 1.X. 1934 r. **80 gr.**

Ponadto stwierdzono, że niektóre urzędy nie stosują się do zarządzenia Min. P. i T. w sprawie gospodarki znaczkami pocztowymi (Dz. Urz. Nr. 23/1935 r. poz. 64), nalepiając np. na pismach wywiadowych po kilka znaczków mniejszej wartości, zamiast jednego lub najwyższej dwóch wyższej wartości. Postępowanie takie naraża przedsiębiorstwo P. P. i T. na straty przez zużycie większej ilości znaczków pocztowych.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo zaznacza, że w przypadku stwierdzenia tego rodzaju usterek wini będą pociągnięci do odpowiedzialności służbowej.

Nr. PZ. 742 z dn. 8 kwietnia 1936 r.

Zmiany w sieci pocztowo-telekomunikacyjnej

w m. marcu 1936 r.

Rodzaj zmiany	Rodzaj placówki	N A Z W A	P o w i a t	Dyr. Okr. P. i T.	Data
Uruchomiono:	Ag. 3	Będzin 2	Będzin	Kr.	10.3
	Ag. 3	Bronowice Małe	Kraków	Kr.	2.3
	Ag. 2	Chomętowo	Szubin	Pz.	16.3
	Ag. 3	Grabowa	Kamionka Strumił.	Lw.	1.3
	Ag. 3	Klikowa	Tarnów	Kr.	11.3
	Ag. 3	Ligowo	Lipno	Wr.	29.3
	Ag. 3	Matków	Turka	Lw.	15.3
	Ag. 3	Rząśnia	Radomsko	Kr.	26.3
	Ag. 3	Skawa	Myślenice	Kr.	15.3
	Ag. 3	Skomorochy	Sokal	Lw.	11.3
	Ag. 3	Stary Folwark	Suwałki	Wr.	1.3
	Ag. 3	Straszecin	Ropczyce	Kr.	2.3
	Ag. 3	Turylcze	Borszczów	Lw.	8.3
	Ag. 3	Tarnawa Niżna	Turka	Lw.	29.3
	Ag. 3	Zawadka pod Turką	Turka	Lw.	22.3
	pośred.	Cisiec	Żywiec	Kr.	10.3
	"	Jasienica Zamkowa	Turka	Lw.	1.4
	"	Mikaszówka	Grajewo	Wr.	15.3
	"	Stara Wieś	Mińsk Mazowiecki	Wr.	29.3
"	Stojnów	Stąpnie	Kr.	15.3	
"	Warszawa Nr 6 firma J. Szymański	Warszawa-Południe	Wr.	16.3	
Zwinięto:	Ag. 3	Buszkowo k. Żnina	Szubin	Pz.	15.3
	Ag. 3	Jasienica Zamkowa	Turka	Lw.	31.3
	Ag. 3	Ulwówek	Sokal	Lw.	10.3
	Ag. 2	Wąsosz	Szubin	Pz.	15.3
	pośred.	Czubek	Starogard	Bd.	28.3
	"	Dańdówka	Będzin	Kr.	11.3
	"	Leśny Dwór	Starogard	Bd.	28.3
	"	Linówek leśnictwo	Starogard	Bd.	11.3
	"	Orzechówko	Wąbrzeźno	Bd.	14.3
	"	Owczebłoto	Starogard	Bd.	28.3
	"	Osieczna na Pomorzu	Starogard	Bd.	16.3
	"	Prawomyśl	Chodzież	Bd.	14.3
	"	Rzadkowo	Chodzież	Bd.	14.3
	"	Skawa	Myślenice	Kr.	14.3
	"	Zakrzewek k. Więcborka	Sępólno	Bd.	14.3

Nr GMOrg. 1508 z dnia 16 kwietnia 1936 r.

Zmiana w połączeniach pocztowych.

Uruchomiona z dniem 16 kwietnia 1936 r.

ag. p. Suchylas otrzymuje połączenie pocztowe z u. p. Poznań 3.

Nr. PK 19/64-36 z dnia 6 kwietnia 1936 r.

W Y K A Z

produkcji znaczków pocztowych za okres od 1 października 1935 r. do 1 kwietnia 1936 r.

Rodzaj znaczka	Rysunek znaczka	Wartość znaczka	Wartość nakładu sztuk	Rodzaj edycji	Data zamów. nakładu	U w a g i
Znaczek opłaty z nadrukiem „Port Gdańsk“	z godłem Państwa (Dz. Tar. p. t. i r. Nr 12, rok 1934)	5 gr.	100.000	dalszy nakład	30 paźdz. 1935 r.	
Znaczek opłaty z nadrukiem „Port Gdańsk“	z godłem Państwa (zarz. z dn. 11.4.1930 r. Nr 1675)	10 gr.	50.000	dalszy nakład	30 paźdz. 1935 r.	
Znaczek opłaty z nadrukiem „Port Gdańsk“	z godłem Państwa (zarz. z dn. 23.9.1929 r. Nr 5813/XI)	25 gr.	500.000	dalszy nakład	30 paźdz. 1935 r.	
Znaczek dopłaty z nadruk. „Dopłata 20 gr“	z podobizną Prezydenta Ignacego Mościckiego (Dz. Tar. p. t. i r. Nr 1, r. 1936)	20 gr.	1.000.000	nowy nakład	16 stycznia 1935 r.	Nadruk „Dopłata 20 gr“ na znaczku opłaty 1 zł
Znaczek dopłaty z nadruk. „Dopłata 25 gr“	z podobizną Prezydenta Ignacego Mościckiego (Dz. Tar. p. t. i r. Nr 12, r. 1934)	25 gr.	1.000.000	dalszy nakład	16 stycznia 1935 r.	Nadruk „Dopłata 25 gr“ znaczka opłaty 1 złoty

Nr AG 4100 z dnia 7 kwietnia 1936 r.

Paczki z przeznaczeniem do Portugalji.

Portugalski Zarząd pocztowy komunikuje, iż do wszystkich paczek wysyłanych do jego kraju, których wartość towaru wynosi 550 dol.

(550 escudos) lub więcej należy dołączać faktury konsularne.

Nr. PZ. 420 z dnia 20 kwietnia 1936 r.

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

L. p.	Nr legitym.	Nazwisko i imię funkcjonariusza	Stanowisko służbowe	Wystawione przez Dyr. Okr. Poczty i Tel.
1	669	Czekałowa Helena	asystent	Kraków
2	209	Świątkówna Barbara	prac. kontraktowa	I. K. R. Bydgoszcz
3	483	Kubera Piotr	st. listonosz	Bydgoszcz

Sprostowanie.

W Nr. 7 Dz. Urz. M. P. i T. na str. 47 kol. 1 wiersz 20 od góry zamiast Dąbrowice k/Radoszek, powinno być Dębowiec k/Radoszek.

**„Szybkie i solidne załatwienie” — oto dewiza, którą
zdobywa się Klientelę.**

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW
Warszawa, Warecka Nr 16, II p., pokój Nr, 102, tel. 555-20, wewn. 310.

PRENUMERATA WYNOŚI:

kwartalna 3 zł

półroczna 6 zł

roczna 12 zł

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr. tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Pocztowy rachunek bieżący M. P. i T. Nr 1.

Drukarnia Państwowa Nr 83523.

Cena z załącznikiem 1 zł.

